

Valsts SIA "Rīgas pārtikas ražotāju vidusskolas"
skolas avīze „Tīkls”

Tuvojas Ziemassvētki-

laiks, kas jāpavada kopā ar ģimeni, jāizbauda miermīlīga gaisotne, mandarīnu un piparkūku smarža, kas virmo gaisā...

Taču, lai spētu tam visam pievērsties ar mierīgu prātu un tīru sirdsapziņu, jāsaņem un jāpabeidz semestris skolā.

Negribētos taču vecākiem rādīt sliktu sekmju grāmatiņu, vai ne?

Un uzvedotos labi skolā (gan pret kursa biedriem, gan skolotājiem, gan apzinīgi mācoties) iespēja nesaņemt žagarus dāvanā palielinās :D

Agnese Grīnfelde

Koru kari

Mūsu skolā 1.12.11 norisinājās ļoti sirsnīgs un mīļš pasākums „Koru Kari”.

Šajā pasākumā kopā piedalījās 12 kori. Manuprāt, tās bija aktīvākās mūsu skolas grupas. Priekšnesumi bija pārdomāti, patīkami tādus vērot, jo varēja redzēt, ka visas grupas bija tiešām bija ļoti gatavojušās un centušās. Protams, bija arī tādas grupas, kas varēja vairāk piestrādāt pie saviem priekšnesumiem, bet kopumā visi kori sevi parādīja no labākas puses.

2. kārtā Koru Karos piedalīsies tikai 8 kori. Lai arī kā mēs vēlētos visus 12 korus noklausīties vēlreiz, tas nav iespējams – galu galā tās taču ir sacensības! Ar katru kārtu paliks arvien mazāk koru. Tā būs vieglāk beigās noskaidrot, kurš tad ir mūsu skolas labākais un saliedētākais koris.

Finālā noskaidrojās, ka labākie skolas dziedātāji ir:

- 1.vieta TI11-3/4
- 2.vieta ST10-1/2
- 3.vieta ST11-1/2, ST 11-3/4
- 4.vieta E9-1/2

APSVEICAM!!!

Anete Eņģelmane

Skolas dzīves ikdiena

Parasti ikdiena sākas ar sapīkušu garstāvokli, jo skolā ir jābūt jau 15min pirms stundu sākuma. Pirmais stundu pāris parasti velkas un ir visnogurdinošākais.

Otrajā stundu pāri visi jau kļūst aktīvāki, mazāk vai vairāk pierakstot skolotājas teikto, un gaida, kad sāksies starpbrīdis. Garajā starpbrīdī parasti daudzi iet ārā ieelpot svaigu gaisu un aiziet uz veikalu, vai ēdnīcu, lai remdētu izsalkumu. Nākamais stundu pāris arī daudz problēmu nevienam nesagādā, puse klausās un puse ne, bet kad ir sācijas pēdējais stundu pāris, tad visi jau paliek nemierīgāki un gaida, kad ātrāk tiks mājās.

1.

Apmēram šādi izskatās dažas minūtes pirms stundas sākuma.

2.

Stundas laikā sevi var arī sakopt un parunāt ar draudzenēm.

3.

Īsajos starpbrīžos droši var sarakstīties ar paziņām. Un pēc stundām katrs var doties uz savu māju pusi.

Intervija ar skolotāju Edgaru Čerkovski

Rit mācību semestra pēdējais mēnesis un darbu trauksmainajā ritmā man ir izdevies sarunāt interviju ar grupas audzinātāju Edgaru Čerkovski, lai viņu labāk iepazītu arī citi skolas audzēkņi. Cilvēku, kurš ir spējīgs aizraut, iedvesmot un likt noticēt saviem spēkiem.

Kā Jūs nolēmāt kļūt par skolotāju?

Mani piesaistīja šis darbs. Patīk strādāt ar cilvēkiem. Darbā ar jauniešiem, iemācīt tiem savas zināšanas un nodot citiem to, ko es pats jau esmu apguvis un pārzinu.

Pastāstiet par pirmajām dienām skolotāja amatā, kādas bija grūtības un kā, pēc Jūsu domām, Jūs novērtēja audzēkņi un darba kolēģi?

Es domāju, ka viss bija kārtībā, jo pirmajās dienās mēs ļoti labi iepazīnāmies, piemēram, septembra ballītē. Bet tomēr neiztikt arī bez grūtībām. Man tās sagādāja dokumentācija, tā tomēr ir diez gan nopietna lieta.

Kāpēc tieši šī skola un tieši šī nozare?

Šī skola mani uzaicināja strādāt. Turklāt dzīvoju netālu no skolas, tāpēc nesagādā problēmas transports. Kapēc tieši šī nozare? – Tāpēc, ka mana izglītība ir pilnībā saistīta ar šo nozari.

Vēl nesen Jūs sēdējāt skolas solā, kā ir mainījušies Jūsu uzskati par skolu un izglītību, kad mācījāties skolā un tagad, kad esat skolotājs? Vai šī pieredze ir Jūs izmainījusi?

Sāksim ar to, ka es vēl aizvien mācos, tāpēc ir mazliet vieglāk. Es kā students, strādājot ar skolēniem, iztēlojos kā man būtu viņu vietā, tāpēc savus uzskatus neesmu mainījis.

Kas ir spilgtākais, kas palicis atmiņā no laikiem, kad vēl mācījāties?

Es vienreiz skolas podā iemetu raugu, kaut gan, spilgtākie bija laiki, kad es piedalījos konkursos, braukāju uz ārzemēm, pārstāvēju Latviju un skolu, tad reģiona un republikas konkursus līdz brīdim, kad es varēju reklamēt savu valsti un skolu.

Vai jau esat iejuties skolotāja amatā? Ko Jūs esat iemācījies strādājot par skolotāju?

Jā, es esmu iejuties skolotāja lomā, ar to man gāja diezgan viegli, patiesībā skolotāja tēlā iejutos jau pirmajās dienās, kad uzsāku strādāt par skolotāju. Iemācījos ieklausīties, jo īpaši skolēnos.

Kādas ir Jūsu priekšrocības?

(Smejās) Skaistums un prāts.

Ko Jūs darāt brīvajā laikā? Kādi ir Jūsu hobiji?

Brīvajā laikā es nodarbojos ar tautas dejām, 14 gadus deju arī tautas deju ansamblī „Liesma”, nodarbojos ar ūdenssportu - veikbordū, ūdensslēpošanu, ziemā tā ir ziemasslēpošana. Vairāk mani piesaista ekstrēmie sporta veidi. Esmu lecis ar izpletni, gumiju, lidojis ar paraplānu.

Ja nav noslēpums, kāds bija Jūsu kvēlākais bērnības sapnis?

Kā jau lielākā daļa mazū zēnu es vēlējos kļūt par kosmonautu. Bet personīgi man šī doma piesaistīja, jo patīk augstums.

Kādi ir Jūsu ieteikumi un novēlējumi jauniešiem?

Es noteikti novēlu vairāk lasīt, biežāk nākt uz skolu, ieklausīties un ņem vērā skolotāju padomus, bet pats galvenais no šiem – lasiet vairāk!

Iesvētības pirmajiem kursiem

Pie mūsu skolas tradīcijām pieder arī iesvētības. Kuras liek pierādīt, ka esam cienīgi nest skolas vārdu tālāk. Viss sākās ar solītām iesvētībām, nedēļas garumā. Katru dienu bija jāgērbjas savādāk. Paspējām iejusties- alu cilvēku, indiāņu, Merlina Mensona, Lady Gaga`s un supervaroņu tēlos.

Ceturtajā dienā veicām dažādus pārbaudījumus, lai pierādītu, ka esam RPRV skolēna titula cienīgi.

Pa pāriem, sasieti ar kājām kopā devāmies uz sporta stadionu un lepni dziedājām Latvijas valsts himnu.

Nonākuši stadionā no bļodām, kur bija ūdens un auzu

pārslu maisījums ar muti vilkām ārā ābolus, jo izmantot rokas bija stingri aizliegts.

Tad nobaudījām aso meksikāņu mērci palaimējās izsprukt un nenobaudīt). Tālāk bļodā ar degunu un meklējām šokolādes gabaliņus. Atraduši tos, dzērām viennozīmīgi meža ogu un brētliņu mērcē kokteili.

Piektajā dienā svinīgi zvērestu. Un tagat droši

Esmu RPRV cienīgs skolēns :)

Protams personīgi es, kā pirmā kursa skolniece biju gaidījusi ko vairāk un kaut ko interesantāku.

Bet katrs no kļūdām mācās. Un paldies otrajiem kursiem par sirsnīgo sagaidīšanu.

(dažiem

miltu
mēli
cepumu
bonusā
"gardo"
tomātu

devām
varu teikt-

COMENIUS projekts

**„Removing the borders with the mystic stories”, Zywiec, 10.-14.
oktobris, 2011**

Šogad Comenius projektā Latviju pārstāvēja konkursa kārtībā uzvarējusi teātra izrāde „Turaides roze”. Comenius projektā piedalījās vairāku Eiropas valstu skolu pārstāvji- gan skolotāji, gan skolotāji, un tas sniedza iespēju iepazīt dažādas kultūras un izglītības sistēmas – Polijas, Grieķijas, Turcijas, Vācijas. Pieredzes apmaiņa ar kolēģiem nodrošināja iespēju paplašināt savas zināšanas par interešu izglītības, radošās darbības pieredzi Eiropas valstīs.

Projekta dalībniekiem bija jāsatavojas un jāparāda līdz 15 minūtēm garš teatralizēts priekšnesums angļu valodā, kurā tika atklāts mistisks stāsts saistīts ar valsts kultūrvēsturi mūsdienīgā interpretācijā. Valstīm bija dota iespēja izvēlēties vienu no iepriekš piedāvātajām tēmām. Latvijas sagatavoja priekšnesumu „Turaidas roze”. Lugas scenārijs un interpretācija bija ļoti veiksmīga,

jā atklāja gan audzēkņu dotības, gan valsts kultūrvēstures šķautni- tūrisma objektu – Turaidu.

Saistošs, interesants bija katras projekta dalībvalsts devums. Polijas skolēni bija dramatisējuši valsts un dzimtās pilsētas vēsturei svarīgus notikumus – Polijas karaļa Kazimira kronēšanu, bet Vācijas, Grieķijas un Turcijas komandas bija uzfilmējušas videofilmas. Papildu projekta dalībniekiem bija iespēja apmeklēt Krakovas vecpilsētu, Zywiec vēsturisko centru, Aušvicas piemiņas vietu. Tas ļāva tuvināties projekta dalībniekiem, iepazīstot Eiropas kopīgo vēsturi.

Tāpat projekta dalībniekiem bija iespēja piedalīties radošajās darbnīcās, kopīgajās neformālajās pārrunās tika stiprināta savstarpējā uzticība, integrētas kopības idejas.

“Tīkla” veidotāji

Redaktore: Agnese Grīnfelde

Žurnālistes: Alise Meile, Anete Eņģelmane, Laila Gabrāne, Lāsma Vaicekauskā,
Dinija Skvorcova